

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

AARDBEI OF CHOCOLA ?

blijspel in twee bedrijven

door

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2009

Nr.1802

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *AARDBEI OF CHOCOLA?* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2009/220/027
ISBN 978-90-385-10699

© 2009 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren – figuratie)

JOS, de vader.

LEONA, de moeder.

SARAH, de dochter - 20-21 jaar.

JIM, haar lief - 21-22 jaar.

BEN, de zoon - 18 jaar.

NICKY, zijn liefje - 18 jaar.

ROSITA, inwonende Spaanse meid - minstens 38 jaar.

LEO, een dief, de oudste en leider.

THEO, nog een dief, geen al te slimme.

MARK : broer van Leona, politiecommissaris. +/- 35 Jaar.

2 AGENTEN M/V : kleine rol aan het einde van het stuk.

DECOR

Woonkamer van de familie van Aken. 5 deuren : 1 inkomdeur midden links van keuken, 1 deur rechts en drie deuren links, vanuit de zaal gezien. De buitendeur draait naar binnen kant scène, alle andere naar buiten zodat ze bij het openen niet zichtbaar zijn voor het publiek. Woonkamer met salon tweezit, driezit, éénzit en salontafel. Naast de inkomdeur links dressoir. Naast inkomdeur rechts een raam. Open keuken met aanrecht en zitaanrecht. Voor dit aanrecht met enkele houten krukken, grote rieten linnenmand of houten linnenbak met scharnierdeksel en in dit deksel halverwege links en rechts een gat om het linnen in te werpen. Hier moet aan beide kanten tegelijkertijd een arm kunnen uitkomen van één persoon en ook een hoofd . Deze mand of bak moet groot en comfortabel genoeg zijn om iemand in en op te laten zitten. Tussen de twee gaten moet juist één persoon kunnen zitten. Tegen de muur naast de bureaudeur links een barkast met flessen alcoholische drank en glazen, wandkast met champagneglazen. Fles water in de koelkast. Moet een woning met standing zijn en rijkelijk voorkomen. Aan de muur ergens een abstracte reproductie en een abstract lelijk schilderij van J. Van Aken. Vaste telefoon op kastje naast één van de 3 linkse deuren . Doosje Kleenex zakdoekjes op de salontafel. Bij het binnen komen ligt de salon er tamelijk rommelig bij met kleren, boekjes, kranten enz. Radio/cd-speler op rand van het keukenaanrecht. Verdere aankleding dient door de regisseur te worden aangepast.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Rosita

(Het is avond. Het huis is verlaten. Er wordt aan de deur gebeld. Niemand doet open. Na nog een keer bellen hoor je een sleutel in het sleutelgat. Rosita komt binnen. Ze is gepakt en gezakt met een grote valies in ieder hand en een reuze rugzak op haar rug. Ze komt terug van een reis naar haar familie in Barcelona, Spanje.)

ROSITA : *(Strompelt vermoeid binnen.)* Ola! Ola! Señor José? Señora Leona? *(Zet één valies neer om op de lichtscharnelaar te duwen en roept opnieuw.)* Señor José? Señora Leona? Ola, nadie en casa!? Señor Ben! Señorita Sarah! *(Gaat richting bureau en zet de andere valies en de rugzak in de open keuken. Doet deur bureau open en roept nogmaals. Gaat dan met grote schreden naar de overkant waar ze elk van de drie deuren open doet en de namen van de personen nog eens roept.)* Olaba niemande nie thois!! Schoene entree na 4 weke vacance in den Espana. Gaan efkes naar de familia in Barcelona, kome terug hier ende niemand nie thois. Schoon! Als de poes is van de hois dan dansen hier altijd de mois. En wat ne roemmel! 't Is te zien dat ik vier weke weg zijne geweest. Niks gekoist, niks opgeroemmeld, oeveral stof, iene gruute misère. Ze denken toch niet dat ik na mijn vacance direct gaan beginnen oeproemmen zeker. Daar heb ikke de volgende weken veur en ik zal wete watte te doen. Allez ziet dat hier noe ligge. Madre de Dios *(uitspraak Madre de Djoz)* ze zijn te loi om zelf hunne poep af te kosen maar veur de rest pretence genoeg. Allez Rosita, ge gaat oe nie vervele. Bueno. Primero mijn valieze ne kier gaan oitloiden en vroeg dodo want diene boesreis van Espana naar hier da's nie goed veur goe te slape. En koeppijn dat ge daar van krijgt. Koeppijn oem tegen de muren naar omhoeg te loepen. *(Staat wat te twijfelen, neemt dan het valies aan de inkomdeur en laat de rugzak en andere valies staan.)* Die valies enzoe kome ikke subiet wel halen. *(Ze brabbelt nog wat Spaans en vertrekt door middelste deur nadat ze het licht heeft uitgedaan.)*

Scène 2 : Ben – Nicky

(Het huis lijkt verlaten, vader en moeder zijn naar een trouwfeest. Zoon -18 jaar- komt thuis met zijn lief, buiten weten om van de ouders, om te rollebollen. De voordeur gaat open enkele seconden nadat Rosita het licht heeft uitgedaan. Ben komt binnen, hij wordt gevolgd door Nicky)

NICKY : Ben, ge zijt toch zeker dat er niemand thuis is hé?

BEN : Maar ja schatje. Ik heb het toch al gezegd: ons ma en onze pa zijn naar een trouwfeest op meer dan 50 km van hier en die komen voor vier uur vannacht niet thuis. Ons Sarah die zit in de jeugdclub, die zal ook niet te vroeg thuis zijn en Rosita, ons inwonende Spaanse meid, die is naar haar familie in Spanje en komt morgen pas terug.

NICKY : Dat kan goed zijn maar ik voel me toch niet erg gerust.

BEN : Nickyke, ge moet u geen zorgen maken. Ziet gij hier iemand misschien? *(legt ondertussen zijn gsm op de kast.)*

NICKY : Nee, maar stel dat uw ouders vroeger naar huis komen, wat dan? Ze weten het nog niet van ons en zeker niet dat wij hier aan het je-weet-wel-wat gaan doen.

BEN : Dat weten zij zeker niet en we gaan trachten dat zo te houden. Maak u maar geen zorgen. Ontspan u, er kan niets gebeuren; alles is onder controle. Kom, kom hier eens naast mij op de zetel zitten, mijn poezeloezeke. Zal ik u op mijn manier eens heel gerust stellen. Allez kom, kom, kom.

NICKY : *(Schoorvoetend.)* Ik ben er toch niet gerust in.

BEN : Komaan Nicky, denk aan de plezante uurtjes die we voor ons hebben. Gij en ik, alleen in dit grote huis gezellig samen van die stoute dingetjes doen. *(Neemt Nicky bij de hand en trekt haar op de sofa en begint haar uitbundig te kussen.)*

NICKY : Ben, stouterik.

BEN : Ziet ge mij graag?

NICKY : Ja.

BEN : Ziet ge mij heel graag?

NICKY : Ja, ja.

(Ze kussen elkaar.)

BEN : Kom, kom mee naar mijn kamer. Daar kunnen we rustig frullen en zo.

NICKY : Ge gaat me daar toch gene zeer doen hé?

BEN : Wat? Zeer?

NICKY : Ze zeggen toch altijd dat het de eerste keer zeer doet.

BEN : Wie zegt dat?

NICKY : Mijn vriendinnen.

BEN : Wat weten die daarvan? Die zijn toch nog allemaal maagd?

NICKY : Hoe kunt gij dat nu weten?

BEN : Ik heb mijn bronnen!

NICKY : Bronnen? Wat die halfwas vrienden van u misschien? Trouwens, wat weet gij van de vrouwen? Gij doet precies alsof ge ervaring hebt.

BEN : Ervaring? Eh, wel, eh, laat ik het zo stellen dat ik alles weet over het bloemetje en de bij. Er lopen inderdaad enkele meisjes rond die, hoe zal ik het zeggen eh, weten wat mijn capaciteiten zijn.

NICKY : Het zal dus niet uw eerste keer zijn, zoals voor mij?

BEN : Mijn ee..eerste keer? Hoe komt ge er bij? Nee, nee, natuurlijk niet en daarbij, eh is dat erg voor u dat dit niet mijn eerste keer is?

NICKY : Het maakt mij niet blij maar het stelt mij wel wat gerust.

BEN : Wel voilà! Dat is geregeld. Bij mij kunt ge gerust zijn.

NICKY : Ge zijt toch zeker dat er geen vodden van gaan komen hé?

BEN : Nickyke alstublieft, we hadden op voorhand afgesproken dat we niet naar hier zouden komen om kinderverhaaltjes te vertellen.

NICKY : Ja dat weet ik, maar ook niet om kindjes te maken! Ge hebt het toch?

BEN : Hebben? Eh.. wat hebben?

NICKY : Dat wat dient om ervoor te zorgen dat er geen kindjes komen!

BEN : Oh, je bedoelt eh, ah ja natuurlijk. *(Gaat in zijn zakken en haalt er condoms uit.)* Vijf gewoon, vier met aardbei- en één met chocoladesmaak. Komen we daarmee toe?

NICKY : Hoe kan ik dat nu weten? Het is mijn eerste keer. Gij zijt de specialist.

BEN : Specialist, juist ja, op mij kunt ge vertrouwen. Ben, dé specialist in de liefde.

NICKY : Ge lijkt nogal zeker van uw stuk?

BEN : Natuurlijk ben ik zeker van mijn 'stuk'. Ge zult wel zien....

NICKY : Stoefffer!

BEN : Schatje, na mij wilt ge geen ander meer. Mijn voor- tussen- hoofd- en naspel zal in de erotische geschiedenisboeken worden omschreven als het neusje van de zalm.

NICKY : Als het maar geen kneusje met een slechte nagalm wordt?

BEN : Lieveke, na deze nacht zal de Kamerasutra herschreven moeten worden.

NICKY : De Kamera wat...?

BEN : Laat maar. Kom, we hebben er nu genoeg over gepraat, nu daden!

NICKY : *(Net voor de deur.)* Ge gaat me toch echt geen zeer doen hé?

BEN : *(Valt op zijn knieën.)* Ik beloof het u op mijn communiezieltje. Ik zal de zachtheid zelf zijn. Na mij zult ge het nooit nog willen doen...

NICKY : Wat!

BEN :met een ander!

NICKY : Dat belooft.

BEN : *(Voor de deur.)* Na u mijn engeltje! *(Nicky gaat, Ben volgt, kijkt naar boven.)*
Merci daarboven en zorg ervoor dat de rest lang genoeg wegblijft hé. Ik wil mijn tijd nuttig kunnen gebruiken.

(Beiden af langs deur 3, meest linkse deur. Ben doet licht uit.)

Scène 3 : Rosita

ROSITA : *(Komt binnen. Tegen valies.)* Gij moete nog efkens wachten. Chance dat ik alleen thois ben. Zo kan ik een bietje oep mijn ploei komen en moet ik niet naar het gezoeg van mijne baas loesteren. Madre de Dios. Die laat mij nooit nie gerust ik moet altijd maar werke en werke veur een hoengerloon. Kost en de inwoen dat wel maar veul extra euro's zijn er niet bij. Ze zijn zo gierig als da ze rijk zijn. Veural de Señora Leona dat is ne echte diablo en el señor José da's ne sloef. Ne grande sloef, sloef, sloef. Als ikke de señor José was, ik hadde de

señora al lang ne patata op heure tomate gegeven. Dat zou ik ne keer graag hebben dat ikke haar zo eens goed doorheen kon rammelare. Maar niet noe want ik heb teveel koeppijn. (*Staat recht en begint hier en daar wat op te rommelen.*) Ikke zijn dat zo muug. Elke dag weer Rosita, doe dees, Rosita doe da, Rosita wat eten we vandoeg. Rosita gaat naar hier, Rosita gaat naar doer, Rosita dit Rosita dat. Rosita moete alles doen en madame zit heure nagels te lakken of de Libel of andere zeverderij te lezen in de fauteuil. En señor Ben en señorita Sarah brave kinderen maar hielemaal verwend. Die maken nog de mieste roemmel. Al twintig joer hou ik dat hier oit maar ik zie 't hier nie mier zitte. Mijne nicht in Espana heeft mij veurgesteld om teroeg te komen. Ikke denke er hiel hard over na om dat te doen. El pais de mis padres. Ik kan daar oek koisen. Bon, den opkois dat zien we morgen wel. Vandoeg ben ik nog met verlof, morgen is't finito. Ikke moet morgen hier teroeg de zaken in handen nemen. Nen stoetsgreep plegen. Allez noe de dees nog leegmaken. Diene roegzak pak ik subiet mee. (*af met tweede valies door middendeur de rugzak blijft staan. Ze doet het licht uit.*)

Scène 4 : Sarah - Jim

(*De voordeur gaat open en dochter Sarah komt binnen met haar vriend.*)

SARAH : Allez kom Jim, er is toch niemand thuis.

JIM : Zijt ge zeker Sarah?

SARAH : Maar ja, ons ma en onze pa zijn naar een huwelijksfeest ergens in de Vlaanders en komen voor vier uur zeker niet naar huis. Onze Ben zit zich waarschijnlijk te bezatten in één of andere groezelige kroeg. En Rosita die is van de Spaanse zon aan het genieten. Kom maar.

JIM : Schijnt de zon daar ook 's nachts?

SARAH : Onnozel manneke!

JIM : (*Neemt Sarah langs achter vast.*) Hmm Sarah, my sweetheart, het hele huis voor ons alleen. Dat belooft fireworks!

SARAH : Gij zijt een hevig ventje hé Jimmeke. Wilt ge iets drinken?

JIM : Ik wil uw liefdessappen drinken met gulzige teugen en HET, ge weet wel, in u laten verzinken, zodat ge het u nog lang zult heugen.

SARAH : Er zit nog een dichter in u ook. Ik hoop maar dat ge hier niet staat te liegen en dat HET, ge weet wel, de moeite is om er met u in te vliegen?

JIM : Wees gerust, met mij amuseert ge u rot en verlegt ge de grenzen van het vleselijk genot!

SARAH : Volgens mij zijt gij een vreselijke zot! Haha.

JIM : Gij zottinneke! *(Hij smijt haar op de zetel gaat op haar zitten en begint haar te kussen.)*

SARAH : Wacht even, we gaan het hier toch niet doen? Kom mee naar mijn kamer die kan ik op slot doen. Ge weet maar nooit.

JIM : Your wish is my command darling. Ik volg u tot aan het einde van mijn dagen, waar ge ook gaat!

SARAH : Niet overdrijven hé, het einde van mijn dagen! Kom heet ventje, ik zal u alle plekskes van mijn kamer eens laten zien!

JIM : Ik zie liever uw plekskes!

SARAH : Gij zijt niet te doen gij.

JIM : Ge weet het toch!

SARAH : *(Net voor de deur.)* Zeg gij hebt toch het nodige preventief materiaal bij hé?

JIM : Prevent...? Ha ja natuurlijk hier...*(Gaat in zijn zak en haalt er condoms uit.)* twee gewoon, drie met aardbei- en twee met chocoladesmaak. Is dat voldoende om deze wilde nacht door te komen of mag het iets meer zijn?

SARAH : Dat zal ervan afhangen of ge goed in vorm zijt en hoe vrijen met u smaakt!

JIM : Baby, éénmaal dat ge mij hebt geproefd wilt ge niemand anders meer. En wat de smaak betreft, die moogt ge zelf kiezen.

SARAH : Hevig bazeke, kom we gaan boven.

(Sarah neemt zijn hand en sleurt hem langs deur 1, meest rechtse, naar boven naar haar kamer. Doen lichten uit.)

Scène 5 : Rosita

ROSITA : *(komt weer binnen door middendeur.)* Noe koom ik mijne roegzak halen. Boven is ne gruute stal, just nen bomba die is ontploeft. En ik hem gien goesting hé. Na zoveel vacance pfff koisen, eten maken, stofzoigen, naar madam heure zever loisteren. 'Rosita hebt ge het gelezen? In de Libel stond vandoeg een héél interessant artikel. Paris Hilton heeft weer ne verse vriend. Oh Rosita in den 'Dag Allemoel' stond dat Wendy ne kleine heeft van Prins Laurent en noe heet ze nog ne kleine van ne Frans oek. Wat interesseert mij dat noe. Al heeft Wendy ne kleine van de Paus en twee van nen Duits. 't Interesseert mai giene floit. Ik kan dat hier nie mie aan. Ik dien morgen main ontslag in en gaan teroeg naar Espana. Voilà y Olé. Allez Rosita kroip in oe tram want ge zijt muug en soebiet hebt ge nog meer koeppijn. *(neemt haar rugzak maar die is zwaar. Ze probeert hem op haar rug te krijgen via de mand. Doet hem op haar rug met veel moeite en Spaans gevloek, ze staat recht met de rugzak, valt terug op mand, staat terug recht, begint te waggelen, van links naar rechts en valt uiteindelijk rugwaarts met rugzak en al in de driezit met haar benen omhoog.)* Ola Pola, grande accidente! *(Ze probeert recht te komen door met haar benen te schommelen maar dat lukt niet. Uiteindelijk laat zij zich met rugzak op haar rug uit de zetel rollen en komt op handen en knieën te zitten voor de zetel, rugzak op haar rug.)* Madre de Dios, Qué tortura! Allez Rosita. Met al oe force! *(Ze kruipt op handen en voeten tot achter de zetel en tracht zich daaraan recht te trekken. Uiteindelijk geraakt ze met veel moeite recht. Ze probeert aan de middendeur te geraken maar loopt twee passen achteruit en drie voorruit. Uiteindelijk kan ze de deurklink vastgrijpen.)* Ahah, allez en avant Rosita recht veuroit maske! *(af, doet licht uit.)*

Scène 6 : Leo – Theo

(Er wordt aan de voordeur gemorreld. Leo en Theo, twee dieven, komen binnen geslopen. Zaklampen aan. Leo heeft een zwarte pet op.)

THEO : Leo, ge zijt toch zeker dat er niemand thuis is hé? (*schijnt met zijn lamp recht in het gezicht van Leo.*)

LEO : Verdomme Theo, doe dat licht uit mijn ogen, ik zie geen steek. Wat zegt ge?

THEO : Dat hier toch niemand thuis is.

LEO : Nee, ge moogt gerust zijn. Mijn vrouw heeft bij de coiffeuse gehoord dat de notaris en zijn vrouw het hele weekend op hunne boot aan de Belgische kust verblijven. Dus wees gerust, we hebben het kot voor ons alleen.

THEO : En als er toch iemand is?

LEO : Wie kan er nu in godsnaam zijn? Een rijk kinderloos echtpaar dat op weekend is. Den hond misschien, de kat of de parkiet en die gaan veel verder vertellen.

THEO : Sommige parkieten kunnen klappen zulle.

LEO : Gij ziet te veel science fiction films op tv gij.

THEO : En als er nu toch eens iemand thuis is, wat doen we dan?

LEO : Dan schiet ik hem neer met mijne revolver, zagevent!

THEO : (*Verschrikt.*) Hebt gij een revolver bij?

LEO : Ja Theo, hier, een alarmpistool. Daar kan ik nog geen mus mee doodschieten. Da's alleen maar om ze bang te maken. Blijkbaar lukt dat want ge doet bijna in uw broek van de schrik.

THEO : Ik wil niet dat er doden vallen. Ik wil niet naar 't gevang!

LEO : En wat denkt ge dan dat ze gaan doen als ze ons vangen terwijl wij hier den boel bijeen aan 't rapen zijn? Een standbeeld voor ons maken? Of ons de eerste prijs voor moed en zelfopoffering aanbieden? In 't gevang gaan we sowieso.

THEO : Mij zullen ze in ieder geval niet in 't gevang steken.

LEO : En waarom niet?

THEO : Omdat ik ervoor ga zorgen dat ze mij niet herkennen. (*Trekt bivakmuts verkeerd over zijn hoofd.*)

LEO : Theo, wat heeft dat nu voor zin, er is hier niemand thuis, onnozele Pipo!

THEO : Ge weet maar nooit. Maar 't is hier wel donker.

LEO : Niet moeilijk, ge hebt uw muts achterstevoren op! Schoon is hij niet maar dom.....!

THEO : Ha ja, ze staat verkeerd op mijne kop. De gaatjes zaten aan de verkeerde kant. Zo zou ik niet veel kunnen zien. En...

LEO : Als gij nu eens stopt met zeveren dan kunnen we eindelijk doen waarvoor we naar hier zijn gekomen, ja?

(Leo begint in de kasten te kijken; Theo staat nog wat te twijfelen.)

Zeg, hebt gij niks te doen?

THEO : Ik weet niet waar beginnen.

LEO : Verdomme Theo, moet ik alles voorkauwen? Kijk in die kast daar tegen de muur en zie of er geld in zit en vooral of ge geen safe vindt.

THEO : En als er nu toch eens iemand thuiskomt?

LEO : Er is één gouden regel Theo, wat er ook gebeurt: nooit onze naam zeggen. Ge verzint maar iets anders.

THEO : Wat dan?

LEO : Wat u het eerst te binnen schiet. Doe nu voort want we verliezen onze tijd.

THEO : Oké. Wat zoeken we nu weer?

LEO : De safe Theo, de safe, geld en schilderijen. De notaris moet ergens een safe hebben met waardepapieren en cash geld. Tegen de muren moet een collectie schilderijen hangen die veel waard zijn. Ik ken iemand die ze voor grof geld opkoopt.

THEO : En van wie zijn die schilderijen die we moeten meenemen?

LEO : Van bekende meesters.

THEO : Hoe kan ik zien dat die bekend zijn?

LEO : Aan de naam!

THEO : En hoe heten die dan?

LEO : Verdomme Theo, ge leest de naam die eronder staat en ik zeg of ge ze mee moet nemen of niet verstaan? Begin nu eindelijk eens te werken zeg!

THEO : Ja, ja. Oh zie hier, een vaas gelijk bij ons Marie op den dressoir staat.

LEO : *(Moedeloos en kwaad.)* Theo, we zijn niet naar hier gekomen om de inboedel te keuren maar om die verdomde safe te zoeken. Wilt ge daar nu eindelijk mee beginnen of ik neem u nooit meer mee.

THEO : Zagevent. Mag ne mens nu al geen plezier meer hebben in zijn werk. En daarbij, wie zoude gij dan meenemen denkt ge? De bomma?

LEO : Als 't moet wel ja.

THEO : Dan gaat ge nog langer achter haar vals gebit dan achter de safe mogen zoeken.

LEO : Doe voort.

THEO : *(Gaat naar schilderij dat aan de muur in de salon hangt.)* Leo, dit is een schilderij van een zekere J. Van Aken. Is dat een bekende meester?

LEO : Van Aken? Nooit van gehoord. Laat maar hangen.

THEO : Oké. Laten hangen. Oh hier, een gsm. Die neem ik mee voor ons Charlotje die verjaart binnenkort. *(Steekt gsm van Ben die op de commode liggen op zak.)*

LEO : Theo, we zoeken de safe en schilderijen.

THEO : Ja, dat weet ik ondertussen. Ik denk wel niet dat een notaris een safe in de living zou plaatsen. Schilderijen van beroemde meesters hangen er hier precies ook niet veel. Allez tenzij ge dat mottig ding van J. Van Aken en de foto van dat raar schepsel als kunstwerk ziet. *(Wijst op abstracte foto die tegen de muur hangt.)*

LEO : Ge kunt gelijk hebben. Kom, we gaan naar de volgende kamer misschien hebben we daar meer geluk. *(Doet rechterdeur open.)* Ah kijk, hier is een grote bureau, hier zullen we het wel vinden.

THEO : Ziet ge wel, de grot van Ali Baba, hier hangt precies van alles tegen de muur!
(Af)

Scène 7 : Jim - Sarah

(Sarah komt de salon binnen gelopen achterna gezeten door Jim, beiden gedeeltelijk uitgekleeft.)

JIM : Sarah, geef die condooms hier!

SARAH : Niks van. Pak me dan als je kan! *(Houdt in elke hand een condoom en loopt achter de zetel.)*

JIM : *(Lachend.)* Gij spook. Pas maar op of ik doe het zonder.

SARAH : Zonder komt gij aan mij niet aan!

JIM : Sarah, subiet ben ik al moe voordat ik moet beginnen. Stop nu toch eens met dat rondlopen!

SARAH : Ik dacht dat gij ne rappe waart?

JIM : Ben ik ook.

(Jim springt op Sarah en ze vallen allebei op de driezit. Terwijl ze daar liggen verliest Sarah één van de twee condooms in de zetel tussen de kussens.)

SARAH : *(Terwijl Jim haar kust.)* Niet hier Jimmeke. Kom, terug naar ons nestje.

JIM : Gij zijt een pittig vrouwke Sarah. Moest ik niet beter weten dan zou ik denken dat ge dat al meer gedaan hebt.

SARAH : Wat?

JIM : Hier met vriendjes over de vloer komen.

SARAH : Zotteke! Ge weet dat ik geen maagd meer ben, maar vriendjes over de vloer, nee die komen hier niet binnen. Gij moogt de spits afbijten omdat ik u zotgraag zie.

JIM : Hmm, bijten, waar wordt ge graag gebeten mijn konijntje? Kom, ik draag u naar ons liefdesnestje, zoals een kersverse bruid. *(Sleurt haar uit de zetel en pakt haar op in zijn armen.)*

SARAH : Hoe romantisch...

JIM : Hebt ge de babypakkers?

SARAH : De wat? Oh ge bedoelt de 'over-het-hoofd-trekkertjes'! Hihi. Natuurlijk, hier zie. *(Toont er maar één.)*

JIM : Waar is de tweede?

SARAH : Oei, waar is die naartoe?

(Jim zet Sarah terug op de grond en beginnen te zoeken.)

JIM : Zo ver kan die toch niet weg zijn....

SARAH : En 't was er juist een met aardbei smaak. *(Zoeken nog wat verder.)*

JIM : Och maakt niets uit ik heb er nog genoeg en we zoeken die straks wel. Kom my beast of love, we gaan boven wat noise maken.

SARAH : Ja noise with the beast!

(Ze verdwijnen beiden door dezelfde deur als ze gekomen zijn. Licht uit.)

Scène 8 : Ben - Nicky

(Nicky komt de kamer binnengestormd. Ben komt achterop met in elke hand een nog ingepakt condoom en doet het licht aan. Ze zijn beide half uitgekled.)

NICKY : Nee, nee dat gaat zo niet!

BEN : *(Lichte paniek.)* Maar enfin Nickyke wat is er nu weer? Wat gaat zo niet?

NICKY : Daar komen vodden van.

BEN : Van wat?

NICKY : Van dat wat gij met mij wil doen.

BEN : Maar Nickyke, ik heb nog niets gedaan. We waren nog geneens goed begonnen!

NICKY : Volgens mij zijn we inderdaad helemaal niet goed begonnen.

BEN : Maar wat heb ik dan verkeerd gedaan?

NICKY : Niks!

BEN : Heb ik iets verkeerd gezegd?

NICKY : Nee!

BEN : Heb ik iets verkeerd aangeraakt?

NICKY : Nee!

BEN : Heb ik u met iets gechoqueerd?

NICKY : Eh, misschien wel ja.

BEN : Waarmee dan? Heb ik iets gedaan waar ge niet tegen kunt? Ga ik te snel of niet snel genoeg? Te hevig of niet hevig genoeg? Kom, zeg het mij.

NICKY : Eh, wel...eh....

BEN : Zeg het dan, ge moet geen schrik hebben! Waarmee heb ik u gechoqueerd?

NICKY : *(Snikkend wijzend naar zijn kruis.)* Met dat...!

BEN : Met wat?

NICKY : *(Nog harder snikkend.)* Met dat...!

BEN : *(Kijkt ongelovig naar zijn kruis en dan naar Nicky en dan terug naar zijn kruis.)*
Met dit?

(Nicky knikt bevestigend, Ben trekt zijn broek wat open en kijkt langs boven erin hij slaat in lichte paniek.)

En wat...wat is daar mis mee?

NICKY : *(Nog steeds snikkend.)* Ik...ik denk dat....

BEN : *(Niet erg zeker van zichzelf.)* Wat denkt ge... zeg het maar. Ik ben een grote jongen. Ik kan tegen een stootje, *(stilletjes)* denk ik.

NICKY : Ik denk dat

BEN : Ja?

NICKY : Ik denk dat...die... allez, dat die... te groot is ! *(Barst in tranen uit.)*

BEN : Te groot!?!

NICKY : *(Snikkend.)* Ja!

BEN : M..maar ge hebt hem nog geeneens gezien!

NICKY : Dat weet ik...maar toch...

BEN : Ik dacht dat elke vrouw graag een... eh..

NICKY : Ikke nieeee ! *(Begint weer te wenen.)*

BEN : *(Verbouwereerd.)* Potverdorie te groot zeg! Maar eh.. rekt dat dan niet mee uit als hij eh...

NICKY : Hoe kan ik dat nu weten? Ik heb het nog niet geprobeerd. En daarbij zeg wat denkt gij wel? Dat ik daar een elastiek heb zitten? *(Snotteren.)*

BEN : Nee, een elastiek niet maar ik dacht dat.. dat dat mee... allez Nicky, ge gaat me toch niet zeggen dat ge daar een sleutelgat hebt hé?

NICKY : Zeg!

BEN : *(Herpakt zich.)* Enfin, hebt gij dan nooit voorlichting gehad. Hebben ze u nooit uitgelegd hoe het in elkaar zit?

NICKY : Natuurlijk wel. Ik weet heel goed hoe alles in elkaar zit.

BEN : *(Gaat naast Nicky in zetel zitten en legt de condooms op de zetel.)* Luister Nickyke, onze Lieve Heer heeft er voor gezorgd dat er op ieder potje een dekseltje past. Dus lieveke, hoe groot of hoe klein dingen ook zijn alles past bij en in elkaar en wij en dat dus ook. *(Staat recht en wijst naar zijn kruis).* Denk ik toch!

NICKY : Dat kunt gij wel zeggen. Bij u moet dat niet binnen hé.

BEN : *(Voelt met één hand aan zijn achterwerk.)* Gelukkig niet.

NICKY : En ge moet niet doen alsof ik een trut ben. *(Snikkend.)*

BEN : Ge moet niet kwaad worden voor mij is dat ook niet gemakkelijk... Alstublieft, lieveke, binnen enkele uren zijn mijn ouders hier. We zijn onze tijd aan het verdoen. Luister, we maken een afspraak. Vanaf het ogenblik dat het pijn begint te doen stop ik of als het echt te groot wordt zal ik hem wat af laten, gelijk eh... ne veloband. Oké.

NICKY : Kunt gij dat?

BEN : Wat?

NICKY : Aflaten?

BEN : Als hij begint te fluiten is hij aan het afgaan.

NICKY : Fluiten?

BEN : *(Ijsbeert)* Verdorie Nicky, wat wilt ge nu dat ik zeg hé? Dat ik u verschrikkelijk pijn ga doen? Ik ben geen beul of wilt ge misschien dat ik mij als Frankenstein of Dracula verkleed? Zeg mij nu eindelijk wat ge wilt: vis of vlees?

NICKY : Ge moet niet roepen. Ik kan daar ook niets aan doen. Ik heb daar schrik van. *(Begint weer te wenen.)*

BEN : *(Gefrustreerd.)* En ik, ik kan daar wel aan doen of wat?

NICKY : Nee maar ...

BEN : Maar wat? Verdorie, zie ons hier nu bezig. We maken al ruzie en we zijn nog niet eens getrouwd! Dat belooft. Bon, Nickyke, mijn lieveke, mijn engeltje, mijn zoeteminneke, wat gaan we doen? Gaan we boven onze start nog eens overdoen of gaan we monopoly spelen?

NICKY : Als ge belooft van me niet zeer te ...

BEN : Nee, Nickyke, *(valt weer op zijn knieën)* nee, nee, nee, nee ik belooft u op mijn woord van eer, op het graf van mijn moeder die nog niet dood is, dat ik u onder geen enkele vorm zeer zal doen. Content nu?

NICKY : En ook veilig?

BEN : Heel veilig. Geen kindjes. Geen tutters, geen luiers, geen gebleit, gene babyshit, gene niks niet. Trouwens ik heb hier alles bij de hand om dat te vermijden. *(Wil twee condooms nemen, vindt er nog maar één.)* Allez, ik had er toch twee bij. Waar is die andere nu gebleven?